

Давање аутокефалности Македонској православној цркви од стране Српске православне цркве није у интересу ни српског народа, ни српске духовне баштине а сигурно да није у интересу ни Српске православне цркве.

Није познат разлог за овакав поступак највиших институција Српске православне цркве али је сигурна ствар да у њему има много политике. Ваља подсетити да оно што није могла да уради власт у време Јосипа Броза нажалост одрадио је диктаторски режим Александра Вучића.

Српски патријарси, почев од његове светости господина Германа, па до патријарха Павла и до Иринеја, нису били склони овако штетним концесијама цркве на чијем челу су били

Српски патријарси, почев од његове светости господина Германа, па до патријарха Павла и до Иринеја, нису били склони овако штетним концесијама цркве на чијем челу су били. Давањем аутокефалности Македонској православној цркви Србија и Српска православна црква одриче се своје богате историје и духовне баштине коју су српски народ и његове велможе на тлу Македоније стварали. Бројне грађевине и културна и духовна баштина ставарани у време Немањића па онда српских велможа Мрњавчевића, Бранковића, браће Дејановић дају се у руке онима који су на таласу комунизма створили посебну нацију засновану на антисрпству. Шта би на ово све данас рекли Коста Абрашевић, Михајло Пупин, Анђелко Крстић и остали многобројни ствараоци пореклом са простора територије зване Северна Македонија.

Мало је тужно да је нови српски патријарх себи дозволио да се одрекне онога што су преци данашњих Срба оставили потомцима чега се ови данас одричу. Манастир Нагоричане код Куманова као и манастир Матејче дефитивно више нису српски. Бројне задужбине Мрњавчевића, Бранковића Дејановића нажалост овим поступком више не припадају српском народу. Давањем аутокефалности македонској цркви отвара се пут за одвајање и Црногорске православне цркве, па онда хрватске, и косовке...

Да ли је то цена за сулуду и антисрпску идеју Александра Вучића која се зове Отворени Балкан?

Потписао је Бриселски споразум са сепаратистима у Приштини којим је дефакто признао независност самопрогашене републике Косово. Изборио се за аутокефалност Македонске православне цркве и треће, на помолу је увођење санкција Руској Федерацији за које је, из авиона се види, он већ дао свој благослов

Шта данас радити са више од деценију тамновања владике Јована кога су власти из Скопља годинама држале у тамницама и казаматима. Како објаснити осталим македонским владикама које је иначе именовала Српска православна црква и најпосле шта казати српском народу у Македонији кога деценијама македонски неокоминисти сатиру и гуше.

Карловачка митрополија је 1867. године дала аутокефалност влашкој или румунској православној цркви која је до тада била у њеном саставу али у оквиру тог договора направљен је такав споразум да све цркве на територији данашње Румуније које су градили српски трговци, кнезови и грофови и даље буду властништво Карловачке митрополије односно СПЦ. По том споразуму ускраћено је право Румунској православној цркви да у ондашњој кнежевини Србији отвара своје парохије. Садашњи српски патријарх Порфирије то је морао да има у виду.

Оно што карактерише садашњу владавину Александра Вучића јесу три битне ствари. Потписао је Бриселски споразум са сепаратистима у Приштини којим је дефакто признао независност самопрогашене републике Косово. Изборио се за аутокефалност Македонске православне цркве и треће, на помолу је увођење санкција Руској Федерацији за које је, из авиона се види, он већ дао свој благослов. И све је то урадио гласовима Срба који су национално оријентисани.

